

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Jer 32, 6 – 15

Text: Jer 32, 24B – 25

*Město bude vydáno do rukou Kaldejců, kteří proti němu bojují; padne mečem, hladem a morem. Co jsi mluvil, to se stane, ty sám na to budeš patřit. A ty, Panovníku Hospodine, mi teď říkáš: »Kup si za stříbro pole a povolej svědky!« Vždyť město bude vydáno do rukou Kaldejců!"*

Bratři a sestry, začnu kázání po americku, tedy anekdotou. Mám totiž rád kreslený humor dnes již zesnulého Vladimíra Rencína. V souvislosti s dnešním biblickým textem se mi vybavil jeden z jeho vtipů, a vlastně to ani není vtip jako spíše životní moudrost: Manželka klepe zvenku na kadibudku a říká: „Nemůžeš být pořád jenom tam. Vylez, Josefe, také žít je třeba!“ Tímto výrokem bychom mohli vyjádřit téma dnešního kázání. Prorok Jeremiáš totiž říká v podstatě totéž, jenom je to celé zasazeno do poněkud jiných kulis.

Poslechněme si popis aktuální Jeremiášovy situace. V bibli čteme: „Tehdy vojsko babylónského krále obléhalo Jeruzalém a prorok Jeremjáš byl uvězněn na nádvoří stráží při domě judského krále. Uvěznil ho Sidkijáš, judský král, protože Jeremiáš prorokoval: Toto praví Hospodin: Hle, vydám toto město do rukou babylónského krále a ten je dobude.“ To je velmi skličující situace. Jeruzalém je obležený nepřáteli a Jeremiáš vidí, že to nedopadne dobře. Že Jeruzalém bude opravdu dobyt a lid padne do zajetí. A sám Jeremiáš je za své prorokování, vnímané jako kolaborace, uvězněn vlastním králem. Je ve dvojitěm vězení. V nepřáteli obleženém Jeruzalémě, kteří co nevidět hlavní město dobydou, vypálí a zničí. A zároveň na něj jeho vlastní král uvalil vazbu na nádvoří stráží, kde je hlídán jako politický vězeň. Co se dá v takové chvíli dělat? Nic. Jen čekat. Mohu si jen vybrat: Buď mě popraví vlastní lidé nebo nepřátelé. Je to ještě život? Nebo už jen čekárna na smrt?

Do podobných kleští jsme někdy v životě uvězněni i my. Špatné prognózy, neveselé vyhlídky, zoufalá politická situace, blbá nálada ve společnosti, doba covidová, krize ekonomická, společenská i mezinárodní, nemoci, pocit ohrožení, války, teroristi, nepřátelé. Jak v tom všem volně dýchat? Jak žít?

Jeremiáš si svou tíživou situaci velmi dobře uvědomuje. Jako prorok má totiž dobrý náhled na celou situaci a ví, že proti nepřátelům nemají šanci. Od Pána Boha má potvrzeno, že nepřátelé zvítězí, protože Izrael odpadl od víry v Hospodina. Ví tedy, co ho čeká.

A do této zoufalé situace mu Pán Bůh přihraje zajímavou investiční nabídku: „Hle, přijde k tobě Chanameel, syn tvého strýce Šalúma, s nabídkou: »Kup si mé pole v Anatótu, protože máš výkupní právo.«“ A skutečně, synovec Chanameel přišel a řekl: »Kup prosím mé pole, které je v Anatótu v zemi Benjamínově, neboť máš právo získat je do vlastnictví; máš totiž výkupní právo, kup si je.« Jeremiáš poznal, že to je ono Hospodinovo slovo, které mu už předtím vrtalo hlavou. Co má teď udělat?

Bratři a sestry, co byste udělali vy? Je krize, pole mají nízkou hodnotu, protože vládne nejistota, zda to všechno nepadne do rukou nepřátel. Šli byste do takového riskantního podniku? K tomu je potřeba umět trochu předvídat a dát si dohromady informace. Jaké informace má k dispozici Jeremiáš? Má od Boha potvrzeno, že Jeruzalém skutečně padne do rukou babylónského krále a lid bude odveden do zajetí. To nejsou dobré vyhlídky. Ale Jeremiáš má kromě informací a dobrého úsudku ještě něco navíc. Má víru. Věří Božímu slibu, že Hospodin opět vrátí všechny přesídlené zpět do své vlasti. Věří tomu, co praví Hospodin: „Až se vyplní sedmdesát let Babylóna, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo. Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji,

nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.“ A ve víře v Hospodinovo slovo Jeremiáš kupuje pole od svého synovce Chanameela. Činí tak nikoliv pokoutně, nýbrž zcela veřejně až demonstrativně. Svolává svědky, sepisuje a zapečetí smlouvy podle nařízených směrnic a platí rodinným stříbrem. Je to vlastně od Jeremiáše veřejný vyznavačský čin a prorocké gesto. Neboť toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Opět se v této zemi budou kupovat domy, pole i vinice!“

Jestli teď Jeremiáše obdivujete, jaký je to odvážný byznysmen, tak není. Poté, co uzavřel obchod, propadá pochybnostem. A modlí se k Hospodinu: „Ach, Panovníku Hospodine! ... Město bude vydáno do rukou Kaldejců, kteří proti němu bojují; padne mečem, hladem a morem. Co jsi mluvil, to se stane, ty sám na to budeš patřit. A ty, Panovníku, Hospodine, mi teď říkáš: »Kup si za stříbro pole a povolej svědky!« Vždyť město bude vydáno do rukou Kaldejců!”

Bratři a sestry, co je to víra? Víra je riskantní podnik. Není to žádná známá vychozená cestička, žádná rutinní zbožnost, žádný pocit absolutního bezpečí, neochvějnosti, nic takového. Není to absence pochybností. Víra je odvaha riskovat.

A ještě jednu funkci má víra: Víra nám umožňuje žít. Uprostřed ohrožení, uprostřed nepřátelského světa, uprostřed zoufání a beznaděje nám víra umožňuje žít alespoň trochu normálně. Kupovat, prodávat, plánovat a jednat beze strachu. Víra nás zbavuje paralýzy, uvolňuje nám ruce, když jsme okolnostmi ochromeni. Věřit je víc než vědět. Informace nás mohou svazovat. Ale víra nám dává křídla.

Dovolím si to ilustrovat na příkladu jedné naší známé, která se ve třiceti letech dozvěděla, že má nádor na mozku. Byla vdaná a měla tři děti. Víte, co v té chvíli udělala? Rozhodli se s manželem počít další dítě. Rozhodli se bojovat se silami smrti silami života.

Jeremiáš jako odpověď na svou modlitbu, plnou pochybností, dostal Hospodinovo ujištění: „Toto praví Hospodin: "Jako jsem uvedl na tento lid všechno to veliké zlo, tak na ně uvedu všechno to dobro, které jsem jim slíbil. A budou kupovat pole v této zemi, o níž říkáte: »Je zpustošená, není v ní člověka ani dobytka, je vydána do rukou Kaldejců.« Budou kupovat pole za stříbro, sepisovat listiny, zapečetí ovat je, přivádět svědky, protože jejich úděl změním, je výrok Hospodinův.”

Milí přátelé, když si připadáme uvěznění ve svém strachu, když na nás doléhá tíživá životní situace, když jsme ze všech stran ochromeni nepřátelskými mocnostmi, víra nám radí: Kup si pole. Jsme-li zavření v kadibudce, s myšlenkou, že se na to všechno nemůžeme dívat, vylezme ven. Také žít je třeba. Amen.

**Modlitba:** *Pane, vysvobod' nás z našich pout. Uvolni naše srdce, svázané strachem a uč nás jednat v odvaže víry. Vždyť věříme v tebe, který jsi Bohem vševládoucím.*

**Přímlovná modlitba:** *Pane náš, je naší odpovědností přimlout se za tento svět. Jeho budoucnost nám leží na srdci a věříme, že je ve tvých rukou. Věříme také, že bereš vážně naše obavy a starosti, které ti předkládáme. Modlíme se především za mír ve světě. Myslíme na Afghánistán a jeho budoucnost. Myslíme na mnohé uprchlíky a lidi ohrožené na životě. Prosíme za jejich záchranu. Přimlouváme se u tebe za pronásledované křesťany, židy i muslimy. Prosíme, kéž vítězí mezi lidmi láska a porozumění. Modlíme se za náš národ, který je také plný všelijaké nenávisti, rozdělení, nesnášenlivosti a nespokojenosti. Prosíme za lidi, kteří nenávidí církev. Způsob, aby učinili s křesťany dobrou zkušenost. Předkládáme ti, Pane, křesťanskou službu, Diakonii a misii. Ved' nás, jak máme sloužit tomuto světu. Prosíme za práci našeho sboru, za práci s dětmi a mládeží, za péči o seniory, za službu zvěstování evangelia. Prosíme za sborový den. Chceme, aby přispěl k tomu, že se sbor stane otevřenějším místem pro veřejnost. Modlíme se, Pane, za lidi, kteří mají strach, obavy, kteří se neorientují ve složitosti života, kteří hledají pevný bod a zázemí. Kéž jim dovedeme nabídnout svoji blízkost. Pane, toužíme po tom, aby ve světě nevládla lidská zlovolně, ale tvoje svatá a dobrá vůle. Amen.*